

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedzieli
i świąt urocz. w druk. St. Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące Złp. 10
w esłęcznie Złp. 4.

MIJONA RZYMSKIE.
Jutro Agaty P. Męcz.

MIJONA SŁAWIAŃSKIE.
Jutro Dobrochna.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godzina	Barometr do 0° Reaumura w miarze Paryżkiej	Stopnie ciepła podług Reaumura	Psycho- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
1	6 26' 11", 019	— 5°, 2 1'	17	Pl. zachodni mocny	Pochmurno	
	2 27 0, 006	— 1, 9 1,	39	Poludniowy słaby	Pogoda z Chmurami	
	10 0, 464	— 6, 1 1,	04	Pl Zachodni słaby	Chmury	
2	6 1, 021	— 5, 3 1,	25	Pl Zachodni słaby	Pochmurno	
	2 2, 097	— 3, 0 1,	41	PPl Zachodni mocny	„	Snieg
	10 3, 078	— 4, 5 1,	22	Pl Zachodni mocny	„	Snieg
3	6 4, 105	— 5, 2 1,	27	Pl. zachodni wicher	Chmury	
	2 5, 273	— 3, 8 1,	31	„ mocny	Pochmurno	Snieg
	10 5, 839	— 5, 5 1,	20	PPl zachodni mocny	„	

Wiadomości zagraniczne.

— Warszawa 19 Stycznia. —

Wypis z protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

z Bożej Łaski

MY MIKOŁAJ I

Cesarz Wszech Rosyjsy Król Polski
etc. etc. etc.

Rozpoznawszy przedstawiony Nam przez radę administracyjną Królestwa projekt względem budowy drogi żelaznej, pod nazwą; *droga pomiędzy Warszawą i Wiedniem*, za pośrednictwem kompanii, przez akcyę skuteczną się mającej, postanowiliśmy i stanowimy.

Art 1. Kontrakt między Bankiem Polskim i JP Piotrem Steinkeller, o budowę drogi żelaznej z Warszawy do granicy Austryackiej, w imieniu rządu zawarty, również jak i ustawę kompanii, mającej na celu przywiedzenie do skutku tego przedsięwzięcia, niniejszem zatwierdzamy.

Art. 2. Dopóki akcyę, z dodatkiem dzieściciu od sta umorzono nie zostaną i droga żelazna nie stanię się własnością Rządową

zapewniamy akcyonaryuszom cztery procentów dividendy, polecając, aby wszelkie na rzecz ich wypłaty, odbywały się, tak w kraju, jak i za granicą, bez żadnego utrudnienia i zatrzymania, niepodlegały żadnym zaopowiedzeniom.

Art. 3. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być pomieszczone, Rządowi Naszego Królestwa Polskiego Polecamy.

Dan, w Petersb. d. 7 (19) stycz. 1839 r.
(podpisano) *Mikołaj*.

przez Cesarza i Króla

Minister sekretarz stanu w zastęp., pomocnik
ministra Ig. Turkull.

— Londyn 15 Stycznia. —

Sprawa skazanych na deportacyę jeńców kanadyjskich, roztrząsaną była dziś znowu w sądzie Queens Bench. Po oświadczeniu prezydującego lorda Denman, iż wczorajszy powód sprzeczki względem pełnomocnictwa pojedynczego sędziego, do wydawania rozkazów *Habeas Corpus* w naglących okolicznościach, upada, z powodu, że sąd oświadczy się

za tem prawem, dwaj adwokaci jeńców, panowie Hill i Roebuck wystąpili z obronami w których usilowali dowieść, że postępowanie sądowe w Kanadzie względem ich klientów, było niezgodne z prawem; ponieważ nie dowiedziono im występku, i na proste zeznanie, winni zostali skazani przez gubernatora na deportację. Że to stało się z ich własnym zezwoleniem (ponieważ przy właściwym postępowaniu sądowym byłiby uznani za winnych zbrodni stanu i skazani na karę śmierci, i dla tego przyjęli ten rodzaj ulaskawienia) téj okoliczności obrońcy nie chcieli przyjąć za dostateczną zasadę, usprawiedliwiającą to postępowanie. Jenerałny prokurator zowu uważał postępek sądu w Kanadzie za zupełnie prawny, ponieważ nie zbywało na dowodach występku obwinionych. Gdyby ich chciano teraz na wolność wypuścić, nie mieliby nic lepszego do czynienia, jak wrócić do Kanady i nowe powstanie tworzyć. Nie mamy dotąd raportu, względem rezultatu tego posiedzenia, ale mniemają powszechnie, że jutro dopiero nastąpi ostateczny wyrok.

Pogłoska o zawieszeniu, przynajmniej tymczasem, wyprawy przeciw państwu Kabul nabiera coraz więcej pewności, książę Wellington miał zwrócić uwagę na to, że wejście wojsk angielskich w wąwozy wzgorzyste Afghanistanu, w tym czasie, mogłoby być dla potęgi angielskiej w Indyach niebezpiecznem.

— Madryt 7 Stycznia. —

Gazeta dworska zawiera postanowienie królowej, mianujące kommissyę do rozrządzenia zarządu w osadach. Członkowie wspomnionéj kommissyji udać się mają do Kuba i Pneritorio, dla zasięgnięcia na miejscu potrzebnych wiadomości.

Hrabia Cleonard zniósł stan obłączenia w prowincjach Cordowa, Huelva, i w Kadyxie; w Sevilli zaś stan ten trwa dotąd.

Mieszkańcy Bilbao, postanowili posłać adres do mieszkańców City w Londynie, dziękując im za zajęcie, jakie okazali względem nieszczęść Hiszpanii, będących skutkiem wojny domowej.

Stan prowincyi la Mancha, zaczyna znowu obudzać niespokojność rządu, gdyż zdaje się, że wszystkie drobne bandy karlistowskie z prowincyi Toledo tam się przeniosły. Rząd pospieszył bezwątpienia z posłaniem wojska do téj prowincyi, pierwej nim nieprzyjaciel zdola się tam wzwoćnić i uorganizować.

Mówią, że pomiędzy urzędnikami tamtéj prowincyi zajdą znaczne zmiany.

W dniu 4, przeczytano na zgromadzeniu izb rozmaite dokumenta, tyczące się jenerala Narvaez i nadesłane od hrabiego Cleonard, aby kortezy mogły osądzić, jak dalece ci dwaj jenerałowie dopełnili obowiązków prawości, wspaniałomyślności, rozsądku i wierności rządowi. Zadziwiającem jest, że jenerał Narvaez znajdował się na słowo honoru w San Lucar a zatem złamał je oddalając się ztamtąd. Zdaje się, że udał się w kierunku przez Ronda, jenerał Cleonard, wydał w dniu 31 odezwę do mieszkańców Sevilli, w której mówi między innymi: »Andaluzyjczykowie! Jenerał Don Ramiro Narvaez zniknął z miasta San Lucar, które mu wyznaczyłem za miejsce pobytu, do czasu kiedy sąd wyda wyrok względem jego postępowania. Sądziłem, że nie potrzebuję straży, względem reprezentanta narodu, jenerala i mego kolegi. Dostatecznemi dla mnie były, zaufanie w jego honorze i własny jego interes, wymagający usprawiedliwienia się; ale to wszystko było daremnem!» W ten sposób honor jenerala Narvaez zupełnie jest skrompromitowany.

— Dnia 9 Stycznia. —

Hrabia Luhana w następujący sposób niebardzo budujący, zmodyfikował rozporządzenie junty odwetowój w Walencyi i Murcyi, że wszystkie dobra karlistów mają być skonfiskowane, a rodzice i dzieci mają być odpowiedzialnemi za czyny spokrewnionych. Owdowiałe matki i ojcowie, których synowie wstąpili w stan małżeński, albo do zakonu przed wejściem w szeregi karlistowskie, mają być wyjęci od konfiskaty i wygnania, jednakże te środki zastosowane być mają do żon i dzieci tych osób. Ojcowie których jeden syn służy w wojsku Królowej, wolni są od obostrzeń tego postanowienia, chociażby inne ich dzieci służyły Don Carlosowi, również jak ci, których przychylność dla sprawy królowej jest znaną, tylko za każdego syna który służy w szeregach karlistowskich muszą płacić miesięcznie po 6 piastrow które użyte będą na rzecz armii.

Phare de Bajonne donosi z Madrytu pod dniem 12 t. m., iż otrzymano wiadomość, że główny korpus Cabrery, został zupełnie pobity przez jenerala van Hallen.

— Haga 16 Stycznia. —

Xiążę Oranii powrócił tu z głównej kwatery.

Journal des Débats umieszcza pod d. 14 b. m. następujący artykuł jako nadesłany z Amsterdamu: »Zabiera się na jakiś nadzwyczajny wypadek; codziennie zbiera się w Hadze gabinet, pod przewodnictwem samego króla, i narady trwają po dwie i trzy godzin. Dobrze uwiadomione osoby zapewnają, że rada gabinetowa w dniu 8 b. m. powzięła zupełne postanowienie posłać wszystkie nasze wojsko, którego można użyć, do północnej Brabancji, to jest na granicę Belgii, trudno byłoby wytłumaczyć sobie prawdziwą zasadę tego niespodzianego poruszenia. Konferencja oświadczyła naszemu rządowi, aby się wstrzymał od wszelkich przygotowań wojennych, które tylko umysły mogłyby rozjaśnić. Powszechnie też mniemają, że pomimo rzeczywistości wspomnianych kroków, rząd nasz nie zamierza nic nieprzyjemnego; wojsko które sciąża się na granicy Belgickiej i w Seelandzkiej Flandryi, będzie tylko korpusem obserwacyjnym, i wtedy tylko mogłoby rozpocząć działania gdyby Belgowie dali do tego powód. Wydano już rozkaz do wojsk które mają tworzyć wspomniany korpus obserwacyjny, aby były gotowe do wymarszu. Kilka batalionów grenadierów i strzelców które stoją w Hadze, jutro mają wyruszyć ku granicy.

— Rzym 7 Stycznia. —

Gazeta di Firenze sawiera następujący list z Pizy: »Kiedy książniczka Marya Krystyna Orleańska, księżna Wirtemberska, z bohaterkiem poddaniem się, wzmocniona potęgą religijną przewielebnego Jeneralnego wikarego Luigi della Fantina, oddała swą duszę Bogu, przed sięwzięto wszelkie potrzebne kroki, ku oddaniu dostojnej zmarłej ostatniej czci z wspaniałością przynależną jej wysokiemu urodzeniu. W Piątek dnia 4 w smutku pograżony małżonek zgwałtując się, opuścił tak bolesnymi wspomnieniami

napelnione miejsce, i pojechał do Genui. Zwłoki książęcej zostały nabalsamowane, w potrójną trumnę złożone, i wczoraj zrana (d. 5) w sali pałacu Estelli, postawione na wielkim katafalku. Sala została zmieniona w żłobną kaplicę, gdzie w pośród licznej zgromadzenia kapłani odprawiali mszę i modlitwy. Taż sama uroczystość odbywa się dziś i jutro. — W naszym prymasowskim kościele, który jest bogato przyozdobiony i oświetlony, odbyło się wielkie requiem z muzyką i mszani na którym książę Nemours, książę sasko-koburski, posłowie francuzcy przy dworach Sardyńskim i Toskańskim, gubernator Pizy, tudzież mnóstwo francuzów i wirtemberezyków byli obecni. Z kościoła, udał się Prior dycezyi San Frediano, w towarzystwie wielu braci miłosierdzia, do kaplicy, aby tam w obec licznej ludu powtórzyć błogosławieństwo nad żłokami. Dnia 5 wieczorem książę Nemours wyjechał do Liworno. Zwłoki książęcej na statku parowym mają być przewiezione z Liworno do Marsylii.

— Z Konstantynopolu 27 Grudnia —

Od niejakiego czasu, mocno znów o tem mówią, że rząd ma zamiar, zawrzeć układy z domem Rothschildów o pożyczkę 4 milionów złotych. Jako rękojmię żądają, a podług innych rząd podaje wyspę Scio. Nie zdaje się jednak, żeby ta okoliczność już tak daleko zaszła, chociaż z rozmaitych względów sądzić można, że rząd turecki znajduje się w nienaјlepszym stanie co do finansów.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 3 do dnia 4 Lutego.

Męciszewska Thcof., Masłowicz Felix ob., s Polski; — Kutscha Karol, z Pruss.

Wyjechali z Krakowa.

Gorczyńska Józ. ob., Krasiński Stan. hr., do Galicji; — Racków Friedr., do Pruss.

Doniesienia Urzędowe.

PISARZ TRYBUNAŁU I. INSTANCYI.

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okregu.

Podaje do publicznej wiadomości, iż na żądanie Leopolda Janickiego obywatela M.

Krakowa sprzedane zostaną przez publiczną licytacją w Trybunale odbyć się mającą, w drodze pertraktacji spadkowej po niegdy Msryannie Janickiej. 1) Realność z ogrodem i placem do starej wisły dotykającym, to jest

plac niezabudowany w Krakowie pod L. 8, tudzież 2) nieruchomości pod L. 9 składająca się z dwóch officyn oddzielnie wystawionych, stajni, wozowni, budynku nazwy kościołem ś. Agnieszki, ogrodem obszernym murem oprowadzonym i gruntem ornym w gminie VI. M. Krakowa położona, obejmujące łącznie w ogóle gruntu pod zabudowaniami ogrodem i gruntem ornym 487 sążni płaskiej miary, a które wedle oszacowania z dnia 9 stycznia 1838 roku wyrokiem Trybunału w dniu 4 lipca 1838 r. zapadłym przyjętego, summe złp. 60,379 gr. 20 wynoszą, i od południa z wiałą starą, od zachodu i północy z realnością X. kanonika Dubieckiego, a od wschodu z domem Maurycego Samelsohn graniczą, a to pod warunkami wyrokiem Trybunału w dniu 30 listopada 1838 r. zapadłym ustanowionemi.

1) Cena szacunkowa realności z ogrodem i placem do starej wiałki dotyczącym, to jest placu niezabudowanego w Krakowie pod L. 8, tudzież nieruchomości pod L. 9 składającej się z dwóch officyn oddzielnie wystawionych stajni, wozowni, budynku nazwany kościołem ś. Agnieszki, ogrodem obszernym murem oprowadzonym, i gruntem ornym, w gminie VI. M. Krakowa położonych, wynoszących w ogóle gruntu pod zabudowaniami ogrodem i gruntem ornym 4870 sążni płaskiej miary, wedle oszacowania urzędowego z d. dziewiątego stycznia 1838 roku wyrokiem Trybunału dnia 4 lipca 1838 r. przyjętego, ustanowiona jest na pierwsze wywołanie w summie 60,379 złp. groszy 20 które dopiero na trzecim terminie licytacji zniżoną zostanie do $\frac{2}{3}$ części, i od tak zniżonej ceny natychmiast zacznie się licytacja.

2) Chęć licytowania mający złoży $\frac{1}{4}$ część szacunku w ilości złp. 6,038 jako *vadium* które wrazie uchybienia dalszym warunkom utraci, i nowa licytacja na jego koszt i szkodę a nigdy na zysk ogłoszoną zostanie, od złożenia tego *vadium* wolnymi są wieloletni successorowie Leopold i Michał Janiccy gdyby ci na rzecz swoją licytować chcieli.

3) Nabywca zapłaci do skarbu publicznego podatki z roku ostatniego z przywilejem reszta jakaby mogła być likwidowaną, w skutku jedynie klasyfikacyi uiszczoną być by mogła, niemniej nowonabywca zapłaci kosza wyłożone w skutek wyroku takowe oznaczającego i za kwitem adwokata sprzedaż popierającego, które potraci z szacunku wylicytowanego.

4) Widerkauffy jakie produkowane byćby mogły zostaną przy nieruchomości z obowiązkiem opłacania procentu $\frac{5}{100}$ od daty zalicytowania.

5) Szacunek resztujący nabywca wypłaci z procentem po 5 od 100 od daty zalicytowania na skutek klasyfikacyi prawomocnej, i działu między successorami za assygnacyami Trybunału.

6) Nabywca otrzyma dekret dziedzictwa gdy dopełni warunku trzeciego, to jest: gdy oprócz złożonego *vadium* zapłaci podatki i kosza.

7) Każdemu wolno wciąż tygodnia od licytacji stósownie do przepisów prawa zaoferować $\frac{1}{4}$ część nad wylicytowany szacunek składając część tę w depozyt sądowy, na pierwszję zaś drugięj i trzecięj licytacji, ofiarując cenę szacunkową 60,379 złp. gr. 20 otrzyma przysądzenie stanowcze.

Do licytacji tej ustanawiają się trzy następujące terminy:

- 1) na dzień 1 maja)
- 2) na dzień 5 czerwca) 1839 roku.
- 3) na dzień 5 lipca)

Sprzedaż pomienionych realności popiera W. Stanisław Boguński adwokat w Krakowie przy ulicy Szewskiej pod L. 332 zamieszkały.

Licytacja odbywać się będzie na Audyencyi Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa przy ulicy Grodzkiej posiedzenia swoje odbywającego.

Wzywają się więc wszyscy chęć kupna mający, ażeby w powyższych terminach zaopatrzeni w stosowne *vadium* stawić się ze chcieli.

Kraków d. 28 stycznia 1839 r.

Janicki.

Doniesienia prywatne.

Prawnie zajęte ruchomości jako: stolarzyczna, naczynia bednarskie i różno sprzęty domowe będą d. 8 lutego r. b. o godz. 10 zrana

w Sukiennicach M. Krakowa przez publiczną licytacją sprzedane.

Kraków dnia 1 lutego 1839 r.

Dziarkowski Kom. Sąd.